

جایگاه و اهمیت

قدرت شب

جواد خرمی

ماندگارترین کتاب الهی بر عظمت و منزلت شب قدر افزوده است. قرآن خود می‌گوید: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ»^۱؛ (ماه [مبارک] رمضان ماهی است که در آن قرآن نازل شده است). اما در چه شبی از شباهی آن ماه، قرآن نازل شده است؟ آیه دیگر بیان می‌کند که «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَّكَةٍ»^۲؛ (به راستی، آن [قرآن] را در شبی پربرکت نازل کردیم). و این شب مبارک را در سوره قدر مشخص فرموده که «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي

چنان‌که درک شب قدر، کاری است مشکل، بیان جایگاه و «قدر» شب قدر عملی است دشوار که تنها راه یافتنگان به آن شب عزیز می‌توانند واقعیت و حقیقت آن را بیان دارند؛ چراکه قرآن به پیامبر خدا فرمود: «وَمَا أَذْرَكَ مَا نَيَّلَهُ الْفَدْرٌ»؛ (و تو چه دانی شب قدر چیست؟)

در وصف آن همین بس که «خَتْرِي مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ»؛ (از هزار ماه برتر است) و مسائلی بر قدر و منزلت این شب افزوده است، از جمله:

۱. نزول قرآن:

نزول جامع ترین، کامل‌ترین و

۱. بقره / ۱۸۵.

۲. دخان / ۳.

آماده [و مقرّر] نموده است.» و قرآن کریم می فرماید: در آن شب «فُرْقَةُ كُلٌّ أَمْرِ حَكْمٍ»^۱؛ «هر کاری بر طبق حکمت [خداؤند] جدا [و تعیین و تنظیم] می گردد.»

و امام صادق علیه السلام فرمود: «الْسَّفَدُ يَرُونَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ تِسْعَةَ عَشَرَ، وَالْإِبْرَامُ فِي لَيْلَةِ إِلْخَدَى وَعِشْرِينَ وَالْأَمْضَاءُ فِي لَيْلَةِ ثَلَاثَةِ عِشْرِينَ؟ تقدیر امور [و سرنوشتها] در شب قدر، یعنی شب نوزدهم، تحکیم آن در شب بیست و یکم، و امضا[ی آن] در شب بیست و سوم [صورت می گیرد].» و امام هشتم علیه السلام فرمود: «...يَقَدِّرُ فِيهَا مَا يَكُونُ فِي السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ أَوْ مَسْطَرَةً أَوْ مَسْتَعْفَةً أَوْ رِزْقٍ أَوْ أَجْلٍ وَلِذَلِكَ سَمِّيَتْ لَيْلَةُ الْقَدْرِ؟ در آن شب [قدر]

لَيْلَةُ الْقَدْرِ»؛ «به حقیقت ما آن [قرآن] را در شب قدر فرود آور دیم.» پس باید گفت نزول قرآن در چنین شیوه بر عظمت آن می افزاید. این نکته را هم اضافه کنیم که این نزول، نزول دفعی است بر قلب رسول گرامی اسلام، نه نزول تدریجی که آغاز آن با آغاز بعثت یعنی بیست و هفتم ربیع همراه است.

۲. تقدیر امور:

در نامگذاری شب قدر بیانهای مختلفی وارد شده است: برخی آن را به معنای شبی با عظمت و بزرگ «اللَّيْلَةُ الْفَلَقَمَةُ»^۲ گرفته‌اند؛ چراکه قدر در قرآن به معنای منزلت و بزرگی خداوند آمده، در آیه‌ای می خوانیم: «مَا قَدَّرُوا اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ»^۳؛ «قدر ندانستند [و نشناختند] خدا را آنگونه که حق

عظمت او بود.»

«قدر» به معنای تقدیر و اندازه‌گیری و تنظیم است. این معنی را هم لغت تأیید می‌کند و هم قرآن و روایات. راغب اصفهانی می‌گوید: «اللَّيْلَةُ الْقَدْرِ أَئِنَّهُ لَيْلَةٌ قَيَضَهَا اللَّهُ مَوْرِثَةً مُخْصُوصَةً؟ شب قدر یعنی شبی که [خداؤند] برای [تنظیم و تعیین] امور مخصوصی آن را

۱. قدر /۱.

۲. تفسیر نوبن، محمد تقی شریعتی، ص ۲۷۵
مجمع‌البيان، ابوعلی طبرسی، ج ۱، ص ۵۱۸

۳. حج /۷۴.

۴. المفردات فی غریب القرآن، دفتر نشر الكتاب، ص ۳۹۵.

۵. دخان /۴.

۶. وسائل الشیعه، حرّ عاملی، داراحیاء التراث، ج ۷، ص ۲۵۹؛ تفسیر نور الثقلین، ج ۵، ص ۶۲۷

۷. البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۴، ص ۴۸۷.

۸. عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۱۶.

است که به برخی روایات اشاره می‌شود: از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمود: علی علیه السلام زیاد می‌فرمود: هیچ گاه تیمی و عدوی [ابو بکر و عمر] خدمت پیامبر علیه السلام جمع نشدند مگر آنکه آن حضرت [سوره] «إِنَّا أَنْزَلْنَاكُمْ» را با خشوع و گریه می‌خواند، سپس آن دو عرض می‌کردند چقدر رقت شما نسبت به این سوره شدید است. پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرمود: به جهت آنچه چشمم دیده و دلم فهمیده است و به جهت آنچه دل این شخص [یعنی علی علیه السلام] پس از من خواهد دید. آن دو می‌گفتند: مگر شما چه دیده‌ای و او چه می‌بیند؟

فرمود: پیامبر اکرم علیه السلام برای آن دو نوشت «تَنَزَّلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُّ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ»؛ «ملائکه و روح در آن شب با اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کاری نازل می‌شوند». آن گاه می‌فرمود: آیا بعد از «کل امر» تمام امرها که خداوند می‌فرماید، چیزی باقی

آنچه که در سال واقع می‌شود، تقدیر و اندازه گیری می‌شود، از نیکی و بدی و زیان و سود و روزی و مرگ. به همین جهت نیز شب قدر [شب اندازه گیری] نامیده شده است.»

و طبق روایات فراوانی^۱ سرنوشت افراد برای سال بعد، مانند: رزق و روزی، مرگ و میرها، خوشی و ناخوشیها، حج رفتن و حوادث دیگر زندگی، براساس استعدادها و لیاقتها، رقم می‌خورد، و این تقدیر حکیمانه هم، در انسان هیچ گونه «اجبار» و «سلب اختیاری» به وجود نمی‌آورد. می‌توان بین تمام اقوال این گونه جمع کرد که در این شب با عظمت و بزرگ، با فرود ملائکه آسمانی، تقدیرات یک سال مشخص و بر قلب حجت زمان علیه السلام عرضه می‌شود.

۳. سند امامت:

شب قدر بزرگ‌ترین سند امامت و تداوم آن در طول زمان است. در روایات فراوانی، وجود شب قدر را در هر زمان دلیل لزوم امامت و بقای آن دانسته‌اند، لذا سوره قدر به منزله شناسنامه اهل بیت علیه السلام شمرده شده

۱. ر.ک: تفسیر نورالشقلین، ج ۵، ص ۶۳۱^۶، البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۴، ص ۴۸۶، بحار الانوار، ج ۹۴، ص ۱۴۱-۱۸.

آئِهَةَ مَحَدُّثُونَ ؟ من و بیازده [امام] از نسل من که [همه] امامانی محدث می‌باشند که ملائکه را نمی‌بینند ولی صدای آنها را می‌شنوند».

و در برخی روایات آمده که خود ولایت علی^ع و ائمه^ع جزء تقدیرات آن شب است^۳ و دستور داده‌اند که با مخالفان برای اثبات امامت و بقای آن و زنده بودن مهدی^ع به شب قدر استدلال کنید.^۴ آری، بقای شب قدر دلیل محکمی است بر بقای امامت و بقای امامت اقتضا می‌کند حیات و زنده بودن مهدی^ع را و حیات مهدی^ع نشانه حیات مذهب پیشazz و همیشه در صحنه تشیع است. لذا اسلام اصیل و قرآن تا ابد زنده است.

از اینجا روشن شد که شب قدر،

۱. اصول کافی، محمد بن یعقوب کلینی، ترجمه سید جواد مصطفوی، تهران، کتابفروشی اسلامیه، ج ۱، ص ۳۶۳-۳۶۴.

۲. اثابة الهداء، شیخ حرّ عاملی، قم مطبعة العلمية، ج ۲، ص ۲۵۶؛ بحار الانوار (همان)، ج ۲۶، ص ۹۴، ج ۱۵، ص ۹۴.

^۳. همان، ص ۱۸.

۴. اصول کافی (همان)، ج ۱، ص ۳۵۳-۳۶۲.

خواهد ماند؟ می‌گفتند: نه. سپس حضرت می‌فرمود: آیا می‌دانید آن کسی که هر امری بر او نازل می‌شود کیست؟ می‌گفتند: تو هستی ای رسول خدا! آن‌گاه می‌فرمود: بله [ولی] آیا شب قدر بعد از من هم ادامه دارد؟ می‌گفتند: بله. می‌فرمود: آیا [در شب‌های قدر] بعد از من هم آن امر نازل می‌شود؟ می‌گفتند: بله. سپس می‌فرمود: بر چه کسی؟ می‌گفتند: نمی‌دانیم. سپس آن حضرت از سر من [علی] می‌گرفت (و دست را روی سر من قرار می‌داد) و می‌فرمود: اگر نمی‌دانید بدانید، آن شخص پس از من این مرد است.

فرمود: پس آن‌گاه آن دو نفر همیشه این‌گونه بودند که شب قدر را بعد از پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} به سبب هراسی که بر دل آن دو می‌افتاد، می‌شناختند.^۱ و در جای دیگر علی^ع فرمود: «به حقیقت شب قدر در هر سال وجود دارد و امر سال در آن شب نازل می‌شود و به راستی برای آن امر صاحبان امری است. عرضه شد آنان چه کسانی هستند؟ فرمود: «أَنَا وَ أَخْدَعْشَرَ مِنْ صَلَبِي

خود را محروم نموده باشد.»
لذا باید تلاش مضاعف نمود تا
غفران الهی در این شب بخشش گناهان
شامل حال انسان گردد.

پیامبر اکرم ﷺ می فرمود: «من قاتم
لَيْلَةَ الْقُدْرِ ايماناً وَاحْسَاباً، غُفرَنَّ لَهُ مَا تَقدَّمَ مِنْ
ذَنبٍ؟ کسی که در شب قدر به پاخیزد
[و آن شب را] از روی ایمان و محاسبه
[و اخلاص] بیدار باشد، [گناهان
گذشته] اش بخشوذه می شود.»
در بحار الانوار در ذیل این روایت
اضافه شده: «من صَلَى لَيْلَةَ الْقُدْرِ ايماناً
وَاحْسَاباً غُفرَنَّ اللَّهُ مَا تَقدَّمَ مِنْ ذَنبٍ؟ هر کس
در شب قدر، از روی ایمان و محاسبه
[و اخلاص] نماز گزارد، خداوند
گناهان گذشته او را می بخشد.»

یعنی شب ولایت و امامت^۱ و معنای
روایاتی که شب قدر را به فاطمه
زهرا تفسیر نموده^۲ است، روشن
شد که حقیقت شب قدر امامت و
ولایت است و حقیقت ولایت و
امامت زهرا مرضیه^۳ است.

۴. بخشش گناهان:
یکی دیگر از ویژگیهای شب قدر
بخشش گناهان و عفو عاصیان و
 مجرمان است، لذا باید تلاش نمود تا
این فیض عظمای الهی شامل حال
انسان شود. وای به حال انسانی که در
شب قدر مورد غفران الهی قرار نگیرد؛
چنان که پیامبر اکرم ﷺ می فرمود: «من
أذْرَكَ لَيْلَةَ الْقُدْرِ فَلَمْ يَغْفِرَ لَهُ فَأَبَعَدَهُ اللَّهُ،
کسی که شب قدر را درک کند، پس
بخشیده نشود [و مورد رحمت
بی پایان الهی واقع نشود] پس خدا او را
[از رحمت خویش] دور می سازد.»
و در جای دیگر فرمود: «أَقْنَحَ حَرَقَهَا
فَقَدْ حَرَمَ الْحَيْرَ كَلَّهُ وَلَا يَحْرِمُ حَيْرَهَا إِلَّا
محروم^۴؛ هر کس که از فیض شب قدر
محروم گردد، از تمام خیرات محروم
[و بی نصیب] شده است و محروم
نمی ماند از [برکات و] خیرات شب
قدر، مگر کسی که [با اعمال خویش]

۱. مبلغان عزیز توجه داشته باشد که یکی از
شیهای قدر را حتماً به صحبت و سخنرانی در
مورده امام زمان علیه السلام اختصاص دهنده که هم
تناسب دارد و هم لازم است و هم عنایاتی را به
دنیال دارد.

۲. تفسیر فرات کوفی، مؤسسه نشر، ص ۵۸۱

۳. بحار الانوار (همان)، ج ۹۴، ص ۴۰، ح ۴۷.

۴. کنز العمال، علی متفق هندی، بیروت،

مؤسسه الرساله، ج ۵، ص ۵۳۴، ح ۲۸، ۲۴.

۵. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۵۸، ح ۱۳۶۰.

۶. بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۶۶، ح ۴۲.